Nr. 198. Środa 30. Sierpnia 1871. Rok 61.

„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzedowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po poludniu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub wiecej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego Excel. p. prezydent c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej mianował praktykanta konceptowego Franciszka Miszkiewicza koncepistą skarbowym.

Lwów, dnia 29. sierpnia 1871.

Wydział krajowy zamianował p. Karola Sulikowskiego prowizorycznie nadiużynierem, a p. Ferdynanda Czaderskiego prowizorycznie inżynierem w oddziale technicznym Wydziału krajowego.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego

za czas od 1. lipca do 15. sierpnia 1871.

(Dokończenie.)

Nie uwzględniono dalej następujących rekursów:

9. naczelnika gminy Raciborska przeciwko karze 5 złr. zadanej przez Wydział powiatowy Wielicki za nienaprawienie drogi;

10. naczelnika gminy Nowesioło przeciwko karze 10 złr. za zaniedbanie dróg;

11. rekursów i próśb gmin Dąbrówki polskiej i Płowce o odwołanie egzekucyi względem nieuskutecznionej naprawy dróg;

12. naczelnika gminy Wulki zapałowskiej przeciwko karze 10 złr. zadanej przez Wydział powiatowy Cieszanowski;

13. burmistrza Rawy przeciwko karze 10 złr. za nienaprawienie dróg;

14. burmistrza Kut przeciwko karom 10 złr. i 20 złr. za niepowstrzymanie budowy przy drodze powiatowej;

15. naczelnika gminy Chełmie polski przeciwko karze 10 złr. za nienaprawienie dróg;

16. gminy Podborze przeciwko orzeczeniu Wydziału powiatowego w Dąbrowie w sprawie drogowej;

17. p. Jankla Spira przeciwko karze 5 złr. zadanej przez Wydział powiatowy w Lisku w sprawie drogowej;

18. gminy Lipnik przeciwko nakazowi szutrowania przez Wydział powiatowy w Białej wydanemu;

19. naczelnika gminy Kut przeciwko karze 20 złr. zadanej przez Kososki Wydział powiatowy za ubliżający sposób pisania;

20. naczelnika gminy Kołomyi przeciw karze 10 złr. za złe utrzymanie dróg;

21. naczelnika gminy Sokołówki przeciw karze 5 złr. zadanej przez Kososki Wydział powiatowy;

22. naczelnika gminy Tartakowa przeciw karze 10 złr. za zaniedbanie dróg;

23. naczelników gmin Strzeliska nowe, Strzałki, Dziewiętniki i Borynicze przeciwko orzeczeniu Wydziału powiatowego w Bóbrce skazującego każdego z nich za zaniedbanie dróg na karę 10 złr.;

24. naczelnika gminy Oskrzesiniec przeciwko karze 10 złr. zadanej w sprawie drogowej.

Uwzględnione rekursa:

1 zwierzchności gminnej w Biedziedzy znoszący orzeczenie Wydziału pow. w Jaśle i przywracający dawniejszy stan ugody gminy z obszarem dworskim względem naprawy i utrzymania dróg;

2. obszaru dworskiego w Olszynach uwalniając go od kary 10 złr.;

3. gminy Bani Kałuskiej przeciwko orzeczeniu Wydziału pow. w Kałuszu względem naprawy drogi gminnej z Kałusza do Nowego Kałusza prowadzącej.

Petycye Wydziału pow. w Pilznie i 40 innych Wydziałów pow. o zawezwanie c. k. rządu aby dla budowli wodnych i drogowych w Galicyi wyznaczono znaczniejsze sumy ze skarbu państwa, odstąpił Wydział c. k. Prezydyum Namiestnictwa do użytku urzędowego.

Z powodu uszkodzonej powodzią drogi powiatowej w Krynicy udzielono Wydziałowi pow. w Nowym Sączu subwencyi w kwocie 2000 złr.

Odmówiono prośbie Wydziału pow. w Nowym Sączu i innych Wydziałów pow. o subwencyę dla dróg gminnych i powiatowych ponieważ fundusz już został przekroczonym.

Przyjęto ofertę p. Bobrowskiego względem rekonstrukcyi drogi Sielecko-Zaleszczyckiej.

Przyjęto ofertę p. Josla Schwarzbacha względem robót konserwacyjnych na drodze Strusowsko-Buczackiej.

Wydział objawia c. k. Namiestnictwu zdanie, iż drogę rządową z Hoszan do Gródka należałoby prowadzić na Waismanówkę.

Wydział uchwalił, iż kierunek drogi Dębicko-Mieleckiej od Anapola do Nagnajowa prowadzony być ma według wniosku inżyniera Sulikowskiego z kmieniem terenu inundacyjnego z dotknięciem Baranowa.

Przedstawienie Wydziału powiatowego w Brodach iż tamtejsze starostwo używa niewłaściwych środków w celu naprawy dróg odstąpił Wydział z poparciem c. k. Namiestnictwu.

Delegowano ze strony Wydziału kraj. do komisyi względem politycznej reambulacyi:

a) kolei Przemysko-Łupkowskiej na przestrzeni pod dworzec kolei w Przemyślu zająć się mającej W. Dra Dworskiego adwokata w Przemyślu;

d) dla przestrzeni kolei Karola Ludwika z Brodów do Radziwiłowa W. Zagajewskiego zastępcę prezesa rady pow. w Brodach.

Wydział postanowił odstąpić od projektu rozszerzenia drogi krajowej w Starym Sączu.

Uchwalono spieniężyć po kursie dowody komisyi centralnej likwidacyjnej Królestwa Polskiego 115 złp. 23 gr. i na 438 złp. 8 gr. stanowiące własność Krakowskiego szpitalu św. Łazarza.

Wydział zatwierdza budżet szpitalu pow. w Stryju i szpitalu w Brzeżanach na r. 1871 z odmówieniem podwyższenia taxy pielęgnowania, tudzież budżet szpitalu Zaleszczyckiego na r. 1871 i zarządza kroki względem podwyższenia taxy z 40 na 43 centów od 1. października 1871.

Wydział uchyla rekurs urzędników kasy miejskiej w Bochni przeciw uchwale rady miejskiej odmawiającej im remuneracyi za prowadzenie rachunkowości szpitalnej.

Wydział poleca Dyrekcyi szpitalu pow. we Lwowie zaprowadzenia oszczędności w przypisywaniu leków.

Wydział uprasza sąd krajowy Lwowski ażeby złożone do depozytu sądowego przez c. k. rząd na rzecz szpitalu św. Łazarza sumy w łącznej kwocie 38.519 złr. 40 c. ulokowane zostały w galic. kasie oszczędności.

P. Dowi Majewskiemu nadaje Wydział prowizorycznie posadę sekundaryusza w oddziale syfilitycznym Lwowskiego szpitalu.

Wydział nie przychyla się do wniosków rady szpitalnej i magistratu w Stanisławowie o podwyższenie taxy szpitalnej

Wydział przyjmuje do wiadomości punkta przedugodne zawarte przez prezesa rady szpitalnej w Złoczowie o kupno realności p. Bilińskiej w Złoczowie i deleguje W. Hallera do zawarcia kontraktu na podstawie tych punktów po dokładnem obejrzeniu tej realności z dobranym budowniczym, tudzież po porozumieniu się z miejscowemi władzami względem sposobu zarządu tego szpitalu na przyszłość.

Przedstawienia rad szpitalnych w Tarnowie i Stanisławowie użalających się, iż c. k. starostwa nie ściągają pośpiesznie należytości za koszta kuracyi od osób i gmin, odstąpił Wydział z poparciem c. k. Namiestnictwu.

Wydział zatwierdził uchwały rady gminnej w Brodach co do użycia funduszu z wylosowanego obligu indemnizacyjnego na 1000 złr. m. k. i wskazał, iż cała ta gotówka jako kapitał zakładowy uważaną być musi.

Na opróżnione przez śmierć inwalidy Zdanowskiego miejsce nadano dożywotnie stypendyum z galic. funduszu inwalidów Józefowi Hudyk inwalidzie okaleczałemu w wojnie 1866 roku.

Wsprawie ponoszenia kosztów szupasowych uchwalił Wydział:

1. pomimo wyroku c. k. trybunału państwowego skazującego galic. fundusz krajowy do zwracania kosztów szupasowych na rzecz funduszu krajowego w Tryeście, nie asygnować żadnych kosztów szupasowych z galic. funduszu krajowego i dopuście aż do exekucyi wyroku trybunału państwowego;

2. wezwać Wydziały krajowe wszystkich w radzie państwa reprezentowanych krajów, ażeby wstrzymały dalsze likwidowania kosztów szupasowych aż do czasu załatwienia sprawy na drodze właściwej;

3. wezwać c. k. Prezydyum Namiestnictwa, ażeby w myśl uchwały Wys. Sejmu z d. 9. października 1869 rządowy projekt do uregulowania szupaśnictwa w Galicyi na najbliższą sesyę sejmową przedłożonym został.

Lwów, 30. sierpnia.

W kwestyi ugodowej zawiera »Prager Abendblatt« następujący artykuł: »Opinia publiczna czeka z wielką ciekawością na ogłoszenie rezultatu konferencyi ugodowych, co jest rzeczą całkiem naturalną. Ale niepodobna zrozumieć, dlaczego z pewnej strony uderzają ciągle z tak gwałtowną namiętnością na ugodę, której szczegóły nie są jeszcze znane. Przypomina się nam mimowoli przytem pewien deputowany, który przy przedłożeniu jakiegoś projektu do ustawy zawołał: Nie znam wprawdzie projektu, ale właśnie głosuję przeciw niemu.

»Nie potrzeba dowodzić, że żaden uczciwy patryota nie może być w zasadzie przeciwnym ugodzie. Państwowo-konstytucyjne życie nie jest niczem innem, jak tylko ciągłym szeregiem kompromisów zawieranych przez jedno stronnictwo z drugiem dla osiągnięcia pewnych celów. Gdyby tak się nie działo, nie wiedzielibyśmy, dlaczego parlamentaryzm ma mieć pierwszeństwo przed absolutyzmem? Wprawdzie zazwyczaj ulega mniejszość większości, ale dopiero po pewnej walce i po wyłuszczeniu swych zasad, z których niejedna może się utrzymać. Takim kompromisem jest także ugoda, skoro tylko wejdzie w stadyum parlamentarnych obrad, co też niebawem nastąpi.

»Od ugody tej wśród dzisiejszych stosunków słusznie wymagać można i należy, ażeby była legalną, t. j. ażeby zawartą została w drodze konstytucyjnej, i ażeby nie naruszała ani jedności i potęgi monarchii, ani ugody zawartej z Węgrami, ani praw Niemców, ani wolności obywatelskiej, a wreszcie ażeby wiodła do prawdziwego pokoju wewnętrznego. Skoro te warunki dadzą się osiągnąć, to w obec donioslych rezultatów ugody nikną i największe ofiary, na które przytem jedno stronnictwo zgodzić się musi. Ugoda z Węgrami wymagała także wielkich ofiar od państwa, znalazła wielu przeciwników niebezpiecznych, a przecież każdy dzisiaj uznać musi jej nadzwyczajny wpływ na skonsolidowanie państwa, na rozwój handlu i na podniesienie potęgi państwa. Dualizm ma zawsze niejedną stronę ujemną, ale nie można mu odmówić tej zalety, że nas ocalił od niejednej katastrofy. I dzisiejsza ugoda skoro tylko uznana zostanie wszędzie, przyczyni się niezawodnie do podniesienia wpływu austryackiego, dobrobytu i do odkrycia nowych źródeł potęgi.

»Że ugoda ta zawartą zostanie pod warunkami, których konieczność podnieśliśmy powyżej, wynika to z zapewnień, jakie niedawno otrzymaliśmy ze strony kompetentnej. Powtórzyliśmy te zapewnienia z »Wiener Abendpost« w zupełności, a dzisiaj dodajemy tylko, że zgadzają się one zupełnie z tem, cośmy dawniej w tem miejscu o charakterze ugody pisali. Żaden rozsądny człowiek nie może się obawiać rozdarcia państwa na drobne atomy, wstrząśnienia ugody węgierskiej, naruszenia praw Niemców austryackich albo reakcyi. Rezultatem ugody będzie współudział wszystkich ludów Austryi w życiu konstytucyjnem, usunięcie wszelkich nieporozumień, skonsolidowanie wewnętrznych stosunków i podniesienie potęgi państwa. Taki rezultat wynagrodzi poniesione ofiary i trudy.«

Wiedeń. Berlińskie dzienniki donoszą za przykładem wiedeńskich, że Najjaśniejszy Pan zjedzie się z cesarzem Wilhelmem w Salzburgu. Kanclerze obu państw mają być obecni przy tym zjeździe. Celem zjazdu będzie zdaniem berlińskich dzienników zatwierdzenie przez obu monarchów układów, ułożonych w Gastein przez niemieckiego i austryackiego kanclerza. Dzienniki nie podają najmniejszego szczegółu o treści tych układów i zapewniają tylko, że wypadły one pomyślnie i że we

wszystkich kwestyach nastąpiło porozumienie pomiędzy JEx. hrabią Beustem i księciem Bismarkiem.

Berlin. Od pewnego czasu podają dzienniki niemieckie codziennie prawie opisy nieszczęsnych wypadków na kolejach żelaznych. „Köln. Ztg." pisze w tej mierze co następuje: „W ostatnich czasach mieliśmy tyle nieszczęsnych wypadków na kolejach żelaznych, iż mimowoli nasuwa się pytanie, w czem leży głównie przyczyna tego stanu. Jedni utrzymują, iż przyczyną tego jest nieodpowiednia płaca urzędników kolejowych Może to jest słusznem, lecz z drugiej strony musimy zrobić uwagę, iż brak proporcyi zachodzącej między płacą a usługami urzędników kolejowych nie istnieje od dzisiaj; było tak i dawniej, ztąd też trudno przypuścić, ażeby to było główną przyczyną tak niestosunkowo licznych wypadków Więcej prawdopodobieństwa ma za sobą drugie przepuszczenie, jakoby liczba urzędników kolejowych była niedostateczną.

Dużo kolei żelaznych transportuje obecnie tysiące powracających wojsk z Francyi, a oprócz tego równocześnie wielką ilość podróżnych, produktów surowych i towarów handlu i przemysłu. W końcu spada i na ostatnią wojnę dużo odpowiedzialności za ostatnie wypadki na kolejach. W skutek niezmiernego ruchu jaki podczas wojny na wszystkich prawie kolejach panował popsuły się znacznie wszystkie prawie części składowe kolei; a mimo to nic nie wiemy o tem, czy starano się uszkodzenia te ponaprawiać. Po pięciu nieszczęsnych wypadkach w przeciągu sześciu dni jest obowiązkiem naszym wspomnieć tu o art. 41 i 43 naszej konstytucyi państwowej, zapewniających nam bezpieczeństwo na kolejach żelaznych. Że artykuły te konstytucyi zostały w ostatnich czasach naruszone, nie ulega najmniejszej wątpliwości, tak jak z drugiej strony mamy prawo domagania się, aby artykuły powyższe konstytucyi nie pozostały czczą tylko literą."

Warszawa. Do „Ostsee Ztg." piszą z Warszawy: „Policya warszawska rozwija od kilku tygodni niezmierną energię, chcąc wykryć sprzysiężenie zawiązane przez młodzież szkolną. Powodem tych poszukiwań ma być następujący wypadek: Na kilka dni przed przyjazdem cesarza rosyjskiego do Warszawy chciał policyant aresztować jakiegoś bardzo ubogo ubranego człowieka. Przypadkowo przychodzący student ujął się za tym biednym człowiekiem, zarzucając policyantowi, iż nadużywa swej władzy. Skutkiem tego było, iż policyant uwięził tego biedaka i studenta. Przedsięwzięto natychmiast rewizyę w domu tego studenta i miano tam między innemi znaleść jakiś tajemniczy list pisany przez jego kolegę, w którym wzywał go, aby o oznaczonej godzinie przyszedł gdzieś „w znanym mu dobrze celu." Ostatnie te słowa wzbudziły w sferach policyi podejrzenie, i wzięto się do odkrycia tego tajemniczego celu Zrobiono zaraz rewizyę w domu autora powyższego listu i miano tam znaleść statuta sprzysiężenia, listę uczęstników i klucz do pism szyfrowanych. Skutkiem tego było, iż uwięziono dużo młodych ludzi, po większej części z młodzieży szkolnej. Obecnie toczy się w cytadeli miasta śledztwo, z którego najmniejszy szczegół po za mury więzienia wyjść nie może."

Londyn. Frakcya katolicka w angielskiej izbie lordów wystąpiła za interwencyą na korzyść panowania świeckiego Papieża, o ile się to dało. Hrabia Denbigh wręczył pewną liczbę petycyi mieszkańców Malty i Gozzo, którzy ubolewają nad gwałtownym zaborem posiadłości Ojca św. przez rząd Wiktora Emanuela i błagają członków izby lordów, ażeby użyli wpływu swego, iżby rząd królowej zbrodni tej nie uznał i nie zatwierdził, gdyż narusza ona sprawiedliwość i prawo międzynarodowe i krzywdzi katolickich poddanych Anglii. Hrabia wskazał na to, że żadna z dawniejszych petycyi do parlamentu nie była pokrytą tak licznemi podpisami, jak ta, podpisali ją bowiem prawie wszyscy mężczyźni obu wysp, umiejący pisać. Podobne petycye miały być przedłożone i izbie niższej, nie mogło się to jednakże stać, podług reguł w izbie tej przestrzeganych, ponieważ były drukowane.

Jenerał Claremont, wojskowy attaché przy ambasadzie angielskiej w Paryżu, podał się do dymisyi. Wniosek jego przyjęło ministerstwo spraw zagranicznych.

Odrzucenie bilu o tajnem głosowaniu przez izbę lordów przypomniało opinii publicznej konieczność zreformowania tej izby. Sposób, w jaki lordowie nie przypuścili nawet do rozpraw projektu rządowego do w mowie będącego bilu i takowy bez wszystkiego odrzucili, wzbudził ogólne niezadowolenie. „Spectator" surowo krytykuje postępowanie lordów; dziennik ten wskazuje że lordowie, którzy przewodniczą w społeczeństwie, wyjęci są we wszystkich ważnych sprawach z pod jurysdykcyi zwyczajnej i posiadają niezwykły przywilej odrzucania wszelkich uchwał reprezentacyi narodowej, oświadczając, iż ferye przenoszą nad swe obowiązki. Konstytucya daje parom Anglii władzę, która jeszcze dalej sięga nad zakwestyonowanie każdej uchwały izby gminnych. Podług tradycyi, a nawet jak się zdaje, podług prawa połowa członków gabinetu składać się powinna z członków izby lordów. Parowie zatem posiadają nie tylko dziedziczne prawo zasiadania w izbie wyższej, ale nadto nie może być utworzony rząd, w którymby stan ten nie był dostatecznie reprezentowany. Z siedmiu głównych ministerstw w Anglii nie znajdowało się jeszcze nigdy mniej jak trzy w ręku parów Parów tych z grona których panujący w Anglii zawsze doradzców swych wybierać musi, jest około 30 do 40, nazywają „parami politycznymi". Korona jest wprawdzie obowiązaną resztę swych reprezentantów wybierać z łona izby niższej, która liczy około 600 członków, lecz to ograniczenie tem się usprawiedliwia, że deputowani ci są wybierani przez naród. Reforma zatem izby wyższej powinna się prsedewszystkiem rozpocząć zniesieniem owych praw czy też owego zwyczaju konstytucyjnego, które zmuszają królową do obsadzania połowy ministerstw arystokracyą. „Spectator", który już po kilka razy gruntownie rozbierał kwestyą reformy izby wyższej, domaga się dwóch innych środków. Nasamprzód zamianowanych być ma 200 parów dziedzicznych i liczba ta utrzymaną być ma przez ciągłe nowe nominacye. Prócz tego obstaje dziennik ten przytem, ażeby izbie wyższej przysługiwało jedynie prawo zwrócenia bilu izbie niższej do powtórnych obrad. Słowem, stronnictwo radykalne i organa jego domagają się, ażeby arystokracya zrzekła się swego absolutnego wotum tak samo jak korona, która prawa tego już nie wykonywa, przez co konstytucya co do formy reprezentowanąby była i w przyszłości przez izbę niższą, wyższą i koronę, podczas kiedy rzeczywiście cała władza prawodawcza spoczywałaby w reprezentacyi narodowej. Izba parów składa się obecnie z 450 członków, z których 400 zawsze jest nieobecnych i nie biorących udziału w obradach, tak że tylko 50 parów obraduje, i jedynie w nadzwyczajnych razach uda się wigom zebrać znaczniejszą liczbę parów. Przecięciowo jednakże obraduje się nad najważniejszemi sprawami w obecności 20 do 30 tylko parów i podczas, kiedy w izbie niższej potrzebnych jest przynajmniej 40 członków do stanowienia uchwał, izba parów istnieje podług konstytucyi już wtedy, jeżeli trzech członków na posiedzenie przybędzie. Dopiero przed kilku laty zniesiono zwyczaj, że par mógł kolegę swego w głosowaniu zastępować. Lord Derby — przez niemniej jak 20 lat — posiadał pełnomocnictwo dwóchset parów do głosowania za nich podług swego upodobania. Jeżeli obecnie chodzi o rozstrzygnięcie bardzo ważnych kwestyi, muszą parowie osobiście do Londynu przybyć. Izba wyższa nie zyskuje bynajmniej przy podobnych sposobnościach na godności. Nie posiada ona marszałka, ponieważ podług fikcyi konstytucyjnej wańtuch z wełną, na którym siada lord kanclerz, znajduje się po za izbą, a przytem nie posiada ów lord atrybucyi marszałka. Wrazie jeżeli przyjdzie do gwałtownych wybuchów lub osobistych zaczepek, lub też zwyczaje parlamentarne nie są przestrzegane, nikt nie ma prawa winnego powołać do porządku Podczas rozpraw nad kościołem irlandzkim zrywał się nieraz naraz tuzin parów, ażeby zabrać głos. Nikt nie posiadał prawa rozstrzygać na kogo przychodzi kolej, i kto był najhałaśliwszym, ten utrzymał się przy głosie. Gdyby w niższej i wyższej izbie istniała mownica dla przemawiających, toby w izbie lordów zapewnie nieraz przyszło do poczubienia się. Lord Campbell powiedział raz pod tym względem: „Pojazd ciągniony przez cztery konie bez woźnicy, pszy łowcze puszczone samopas, obiad, od którego nagle gospodarz odchodzi, ślub, na który ksiądz nie przybędzie, okręt bez rotmana daje tylko słabe pojęcie o zamięszaniu, w jakiem izba wyższa się znajduje." Niejeden zapyta, jakim sposobem podobne stosunki przez tyle wieków utrzymać się mogły; odpowiedź na to jest łatwą. Aż do roku 1832 posiadała izba wyższa tak absolutną kontrolę nad izbą niższą, że wykonywała prawie całkiem jej funkcye, a obrady izby wyższej były jedynie dopełnieniem formalności. Od tego jednakże roku przyszła do panowania prawodawczego klasa średnia; ztąd też pochodzi, że około 50 członków izby wyższej posiada odpowiedzialność utrzymania równowagi z obradami izby niższej. Obecna generacya nie ma nawet wyobrażenia o oligarchii, jaka aż do roku 1832 w Anglii panowała. Przed tym rokiem dzierżyło całką władzą około 400 familii arystokratycznych. W kilku tylko miastach, a mianowicie w Nottingham, Leicester, Norwich, Westminster, Southwark (w dwóch dzielnicach Londynu), Liverpool i Bristol mogły się odbywać ludowe wybory, lecz z innych gmin i miast wysłano do izby niższej owych mężów, których lordowie i znaczniejsi właściciele gruntów przeznaczyli. W roku 1792 udowodnił Grey w izbie niższej, że większość czonków tego zgromadzenia zamianowaną została przez 154 parów i majętnych ludzi. Oligarchia mogła z tą samą absolutną pewnością zamianować większość izby niższej, z jaką przyjmowała podług swego upodobania osobistych służących. Lord Macaulay powiedział w roku 1831: „Trudnem jest wyobrazić sobie bardziej niepokojący widok, nad widok przedstawiający się w naszym kraju, jeżeli się zwróci uwagę na dwa skrajne stronnictwa: zasklepioną oligarchią, która sama jedna panuje, i namiętny lud, który się pod jej panowaniem znajduje." Po przeprowadzeniu reformy parlamentarnej w roku 1832 przyszło mieszczaństwo do panowania i przez pierwszą ćwierć stulecia zreformowało umiarkowane liberalne stronnictwo, które posiadało większość w izbie niższej, całe prawodawstwo Anglii w duchu postępu. Torysowie wykonali następnie to, co lord Derby tak charakterystycznie nazywał „skokiem w nocy" i ażeby pozbawić wigów władzy, przeprowadzili większe rozszerzenie prawa wyborczego, niż nawet Gladstone i Bright zamierzali. Od tego czasu panuje w Anglii demokracya pomimo że starożytne imiona mają wpływ dotąd, to przecież cała konstytucya się zmieniła. „British Quarterly Revieo" wskazał w w ostatnim swym numerze na to, że ani korona, ani izba panów faktycznie nie posiadają dawniejszych swych prerogatyw.

Paryż. „Patrie" podaje następujące doniesienie: „Dowiadujemy się z depesz i listów prywatnych, pochodzących z południowej Francyi, iż w departamencie Rhône potworzyły się bandy młodych ludzi, którzy się zaciągają do gwardyi narodowej w Lyonie. Rozpuszczono bowiem pogłoskę w tym departamencie, iż każdy taki ochotnik utrzymuje $1\frac{1}{2}$ fr. żołdu dziennie. Nie wiemy z pewnością, czy to wszystko jest prawdą, zapewniają nas jednak, iż energiczny jenerał Bourbaki kazał obstawić wojskiem wszystkie drogi do miasta wiodące i tym sposobem zmusić przybywających młodych ludzi do powrotu do swych domów i zajęć."

Kronika.

— JEx. Pan Namiestnik hr. Agenor Gołuchowski wyjechał wczorajszym wieczornym pociągiem kolei żelaznej Karola Ludwika do Wiednia.

(Nadzwyczajne posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się we czwartek o godzinie 6. wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1. Wnioski wydziału w sprawie zniesienia przywileju na teatr. Sprawozd. radny p. Dr. Skwarczyński. 2. Sprawa szpitalu powszechnego. Sprawozd. p. wiceprezydent Jasiński.

(Wypadki miejscowe.) Wczoraj popołudniu omnibus nr. 5 wjechał na trotuar przy ulicy żółkiewskiej i powalił praczkę Maryannę Szpuler niosącą wypraną bieliznę o ziemię, przyczem wszystka bielizna po drodze się rozrzuciła.

Przedwczoraj umknął parobek Paweł Moleszny zostający długi czas w służbie p. Jędrzeja Uścińskiego właściciela domu l. $503\frac{3}{4}$ z jego wozem i parą koni. Konie były gniade 7 i 8 lat mające, wóz kuty i na jasno żółto lakierowany. Szkoda wynosi 200 złr. Zbiegły liczy lat 24, jest wzrostu średniego, ciemnych włosów, okrągłej rumianej twarzy; miał na sobie nowy czarny płaszcz sukienny z białemi metalowemi guzikami i popielaty kapelusz węgierski.

(Nieszczęsny wypadek.) W Jaworowie zawalił się 7. bm. dom. W skutek tego zabici zostali trzej lokatorowie: Onufry Dukura rzeźnik, ojciec 6 małych dzieci, Krywko Krupka urlopnik z 10. pułku i Chaje Sprecher współwłaścicielka tego domu. Sześciu innych lokatorów poniosło ciężkie skaleczenia.

(Nagroda za ocalenie życia.) C. k. namiestnictwo udzieliło Piotrowi Dyduchowi, włościaninowi z Lachowic, nagrodę pieniężną w kwocie 25 złr. za ocalenie życia tonącej włościanki z tejże wsi.

(Składki.) Na korzyść dotkniętych powodzią z nad Wisły i Wisłoki złożono w starostwach powiatowych: w Borszczowie, Birczy, Czortkowie, Kamionce, Lwowie, Nowym Sączu, Przemyślu, Rzeszowie, Rohatynie, Skałacie, Stryju i Nowym targu 138 złr. $35\frac{1}{2}$ ct., co z poprzedniemi składkami na ten cel daje razem sumę 1542 złr. $53\frac{1}{2}$ ct.

(Stowarzyszenia.) Od czasu wprowadzenia w życie ustawy o stowarzyszeniach, liczba stowarzyszeń w Wiedniu wzrasta nieustannie. Obecnie istnieje tam 300 stowarzyszeń dla zabawy, spiewu i innych rozrywek. Wszyskie te stowarzyszenia są niemieckie z wyjątkiem następujących 13: Zpěvácky špolek slovansky, Słovanska Beseda, Lumir, Pokrok, Slavoy, Cesky akademicky spolek, Tatran, Sicz, Magyarolvago kör, Egyelemi magyar club, Magyar Torsakör i English Conversation club. Towarzystw gimnastycznych jest dziewięć, z których jedno tylko nieniemieckie t. j. Sokół (czeski). Pomiędzy 86 towarzystwami dobroczynnemi, 72 religijnemi i 50 politycznemi niema ani jednego słowiańskiego. Pomiędzy 80 stowarzyszeniami naukowemi artystycznemi znajdują się dwa słowiańskie: i polskie „Ognisko" i „Ruska Osnowa". Pomiędzy stowarzyszeniami dla kredytu handlu i przemysłu których jest 250, są tylko trzy słowiańskie stowarzyszenia: Vcela, Cesko-slovańsky delnicky spolek i Siła. Razem tedy liczba stowarzyszeń w Wiedniu istniejących wynosi 900. Z wyjątkiem 19 wszystkie te stowarzyszenia są niemieckie.

(Królowa belgijska) Marya Henryka przybyła 25. bm. z Alcsuth do Pesztu. Cały dzień zwiedzała królowa osobliwości miasta a następnego dnia rano udała się z JCW. arcyksięciem Józefem do Jego posiadłości, Margarethen-Insel, gdzie zabawiła do południa. Następnego dnia zwiedzała królowa akademię, bibliotekę i galeryę obrazów. W wielkiej sali biblioteki arcyksiąże Józef przedstawił swej siostrze, królowej, poetę Jana

Arany, z którym dostojni goście rozmawiali w języku węgierskim. Wieczorem była królowa w teatrze.

(Sprostowanie.) W przedwczorajszym numerze zaszła pomyłka drukarska. W kronice bowiem w wiadomościach dyecezyalnych wydrukowano: w Laszkach wprowadzony został kanonicznie na probostwo, zamiast: w Laszkach umarł.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Paryż, 29. sierpnia.. W sytuacyi wielki zamęt. Wszystkie stronnictwa niezadowolone ze sprawozdania Vitet'a, (przedłużenie władzy Thiersa p. r.) Na zgromadzeniu członków prawicy wniósł Buffet, ażeby Zgromadzenie narodowe potwierdziło prezydenturę Thiersa na podstawie konstytucyi z r. 1848. Na innem zgromadzeniu wniósł Vacherot, ażeby uznano znowu konstytucyę z r. 1848 i tylko niektóre postanowienia, mianowicie wybór prezydenta przez Zgromadzenie narodowe zastósować do stosunków teraźniejszych, a do tego wniosku wybrać komisyę z 30 członków. Za sprawozdaniem Vitet'a oświadczyła się tylko skrajna prawica. Lewica republikańska przeciwną jest rozwiązaniu Zgromadzenia narodowego. Minister Larcy podał się do dymisyi.

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu“.

Paryż 28. sierpnia. Według doniesień Ajencyi Havasa „Unia republikancka“ uchwaliła większością jednego głosu, że należy jako poprawkę do wniosku Riveta wnieść dodatkowy wniosek tyczący się bezzwłocznego rozwiązania zgromadzenia narodowego. „Siècle“ mówi: byłoby to smutnem; dzienniki i publiczność mogą tę kwestyę poruszać, ale w zgromadzeniu narodowem można ją postawić dopiero po głosowaniu nad wnioskiem Vileta.

Paryż, 28. sierpnia. W zgromadzeniu narodowem odczytano sprawozdanie o przedłużeniu rządów Thiersa z wiadomemi wnioskami ustawy; poczem minister sprawiedliwości Dufaure w imieniu rady ministrów żądał dołożenia dodatkowego paragrafu, tyczącego się uznania zasług Thiersa i rękojmi, jakie tenże daje, posiadając zaufanie kraju. Po tym wniosku powstało w zgromadzeniu wielkie wzburzenie. Zgromadzenie postanowiło rozpocząć we środę rozprawy nad sprawozdaniem. Zapewniają, że komisya wzbraniała się przyjąć proponowanego przez Dufaura paragrafu dodatkowego. Między deputowanymi położenie rzeczy uważane jest jako drażliwe.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu lipcu 1871:

	Monasterzyska zr.	c.	Trembowla zr.	c.	Rawa zr.	c.	Horodenka zr.	c.	Obertyn zr.	c.
	Miejsce targu: walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	—	3	50	4	55	3	50	4	—
„ żyta	2	60	1	60	2	85	2	—	2	50
„ jęczmienia	2	50	—	—	2	5	2	—	2	20
„ owsa	1	40	—	—	1	61	2	65	1	80
„ grochu	2	70	—	—	2	55	2	50	2	45
„ hreczki	2	80	2	40	2	10	2	—	2	—
„ kukurudzy	4	20	—	—	—	—	2	80		—
„ ziemniaków	1	40	—	—	—	95	—	70	—	—
Cetnar siana	1	20	—	—	—	1	2	80	1	50
Sąg drzewa twardego	5	—	—	—	6	—	20	—	8	—
„ „ miękkiego	4	—	—	—	4	55	12	—	6	—
Funt mięsa wołowego	—	16	—	18	—	15	—	15	—	18
Miara wina	—	—	—	—	—	45		65	—	—
„ piwa	—	15	—	20	—	12	—	16	—	—
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	50	—	29	—	50	—	—
„ bez wiktu	—	—	—	70	—	42	—	60	—	—

(Wystawa powszechna w r. 1873) Jednym z najciekawszych działów powszechnej wystawy w Wiedniu roku 1873 będzie dział przedmiotów narodowego przemysłu domowego. Przedmioty przeznaczone do domowego użytku rozmaitych narodowości na całym świecie były już na wystawie paryskiej r. 1867. Wzbudzały one tam wielki podziw u znawców i przyjaciół dzieł sztuki, niemniej jak u przemysłowców pomimo tego, iż trudno się było dopatrzeć jakiejś myśli przewodniej w ugrupowaniu tego działu na wystawie paryskiej.

Podczas wystawy wiedeńskiej będzie ten dział stanowić integralną część powszechnego przemysłu. Samo przez się rozumie się, iż nie wszystko, co należy do narodowego przemysłu domowego będzie pomieszczonem w tym dziale. Wprawdzie punktem wyjścia nie będzie przytem wzgląd etnograficzny, jednakowoż i ten nie będzie pominiętym, jeżeli przedmioty tego rodzaju mogą na się zwrócić uwagę.

Zdaje się, iż odnośnej komisyi uda się nagromadzić tyle i takich przedmiotów tego rodzaju, które nie oglądane dotąd na wystawach powszechnych zajmą uwagę zwiedzających. Nie ulega wątpliwości, iż właśnie kraje należące do monarchii austryackiej najwięcej ciekawych przedmiotów narodowego przemysłu domowego na wystawę wiedeńską dostarczą. Myśl i program tego działu wystawy podał kustosz muzeum sztuki i przemysłu Jakób Falke.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 29 sierpnia.

Hotel Żorża: Pp. Książę Czartoryski M., z Krakowa. — Hr. Baworowski W., ze Strusowa. — Augustynowicz B., z Oszczańca. — Grzybowski P., z Królestwa.

Hotel europejski: Pp. Hr. Karnicki T., z Wołczuch. — Kostheim K., adw., z Rzeszowa. — Gostyński A., z Podszumlaniec. — Jamandy S., z Ostroża. — Wróblewski W., z Czortkowa.

Hotel angielski: Pp. Pasieczny K., c. k. sędz. pow., ze Śniatyna. — Jełowicki J., z Daszawy. — Pierzchała Ign., z Uszkowic. Szumlański M., z Krzywego.

Hotel Kuhna: P. Popiel M., z Oykowa.

Hotel krakowski: Pp. Younga W., z Prusinowa. — Łucki P., z Wiszenki. — Korkowski F., z Birczy. — Sozański Wincenty, z Wolicy.

Hotel Warszawski: P. Leidl J., c. k. pułk., z Wiednia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 29 sierpnia.

Pp. Br. Hartmann Hartenthal, c. k. podpułk., do Sambora.— Grocholski W., c. k. kapitan, do Oserdowa. — Gorayski Aug., do Moderówki. — Korkowski M., do Warszawy. — Lanc p., do Łopuszna. — Liebert L., do Tarnopola. — Pausza E, do Zuskowic. Rylwsi E., do Czarnołożca. Pylski W., do Uhryna. — Treter H., do Laszek.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 8 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
Odchod. do Brodów i Złoczowa o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński**.

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu sierpniu 1871

Dnia	Barometer Millimeter 7h	2h	9h	M.	Stopień ciepła wedle Celsiusa 7h	2h	9h	M.	Ciśnienie pary millimetr. 7h	2h	9h	M.	Wilgoć powietrza w % 7h	2h	9h	M.	Stan nieba 0—10 7h	2h	9h	M.	Wiatru kierunek i siła 7h	2h	9h	Ozonometer 0—10 7h	2h	9h	M.	Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
27	738·34	738·46	738 18	738·33	16·2	16·2	13·2	15·20	11·0	10·9	10·1	10·33	80	79	90	83 0	10	9	7	8·7	W 1	SW 5	W 1	8	6	1	5·0	2·08

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 29. sierpnia. Południowy.								
Akc. gal. kol. żel. K. L. a diwid.	—	—	—	—	253	—	254	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	173	25	174	50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50% ex diwid.	—	—	—	—	122	—	123	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	—	—	—	—	84	60	85	10
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	25	75	80
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	75	90	15
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	91	50	92	50
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	76	25	76	80
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	69	5	76
„ cesarski	—	—	—	—	5	73	5	79
Napolendor	—	—	—	—	9	60	9	68
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	83	9	96
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	89	1	95
„ papierowy „	—	—	—	—	1	61	1	62
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	80½	1	82
srebro	—	—	—	—	120	—	121	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26. sierpnia 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. — pien. towar.

	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	69.70	69.85
od kwietnia do października po 5%	69.70	69.85
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	299.—	300.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	299.—	300.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94.75	95.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	101.50	101.75
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	115.10	115.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	138.50	139.—
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	96.—	97.—
Bukowiny	74.—	74.50
Galicyi	76.40	76.30
Niższej Austryi	97.—	98.—
Siedmiogrodu	77.—	77.50
Węgier	80.—	80.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	256.80	257.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	289.	289.20
Niż. aust. tow. eskomt. po 500 zł.	—.—	—.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	767.—	768.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	587.—	589.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	233.—	233.50
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2135	2140
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	252.25	255.20
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	173.50	174.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	—.—	—.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	180.—	180.25
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	108.—	109.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	75.75	76.25
„ „ „ po 5%	84.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.	90.25
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	91.75	92.25
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	91.40	91.60
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.25	89.50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.—	92.50
„ „ „ „ w. a.	88.50	89.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	106.—	106.50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	101.25	101.75
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	88.—	88.50

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	184.50	185.—
Clarego po 40 zł. m. k.	38.50	39.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.—	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	35.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	31.—	32.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	43.—	44.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	32.50	33.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	120.50	121.50
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.—	25.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	101.30	101.40
Augsburg za 100 zł. w p. n.	102.10	102.25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	102.20	102.35
Hamburg za 100 M. B.	89.—	89.10
Londyn za 10 ft. szt.	120.55	120.70
Paryż za 100 fr.	47.15	47.25

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5.77½	5.79
„ peł. wagi	—.—	—.—
Korona	9.64	9.64½
20frankówka	—.—	—.—
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	120.15	120.30
Srebro		

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 29. sierpnia.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	75
„ „ w srebrze	69	65
Losy z 1860 roku	101	50
Akcye banku wiedeńskiego	767	—
„ „ kredytowego	290	80
Londyn 10 funtów szterlingów	120	50
Srebro	120	—
Napoleondor	9	64
Dukat	5	78

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2043 1—3) **E d y k t.**

L. 2630. C. k. sąd powiatowy w Sokalu podaje do wiadomości, iż celem ściągnięcia przyznanych panu Aleksandrowi Szymanowskiemu kwot 6 zł. 12 kr, 3 zł., 5 zł. 42 kr., 7 zł., 10 zł., 3 zł. 5 kr. i 16 zł. 68 kr. w. a., przymusową sprzedaż należącego do Pańka Mafija gospodarstwa Nr. konskr. 50 sub rep. 55 w Perwiatyczach, które ciała tabularnego niestanowi, w trzech terminach, a to: dnia 22. listopada, 20. grudnia 1871 i 23. stycznia 1872, każdą razą o 10. godzinie przed południem w sądzie z tym dodatkiem przedsięweźmie, iż realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi 387 zł. w. a. Wadyum 38 zł. 70 kr. w. a. Warunki licytacyjne można przejrzeć w sądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sokal, dnia 20. lipca 1871.

(2047) **Staatsstipendien**

für die landwirtschaftliche Lehranstalt Francisco · Josephinum in Mödling.

Nr. 37412. Das k. k. Ackerbauministerium hat für die landwirtschaftliche Lehranstalt in Mödling Stipendien von je 250 fl ö. W. bewilliget.

Zur Aufnahme in diese Lehranstalt wird erfordert:

1. Die Zustimmungserklärung der Eltern oder Vormünder.

2. Ein Lebensalter von mindestens 16 Jahren, für welche Bedingung nur in besonders rücksichtswürdigen Fällen vom Curatorium Nachsicht ertheilt werden kann.

3. Die Nachweise über denjenigen Grad von Schulbildung, welcher durch die zurückgelegte untere Hälfte von allgemeinen öffentlichen Schulen, (Realschulen, Gymnasien, Realgymnasien) erworben wird.

Behufs des sicheren Verständnißes der landwirtschaftlichen Vorträge ist es wünschenswerth, daß sich der Studierende vor seinem Eintritte Anschauungen vom landwirtschaftlichen Betriebe erworben hat.

Bei unzureichenden Nachweisen bezüglich der Schulbildung oder der landwirtschaftlichen Anschauungen kann sich der Betreffende einer Aufnahmsprüfung unterziehen, deren Ergebniß über die Aufnahme in die zweijährige Fachschule oder in den Vorbereitungskurs entscheidet.

Die mit den Nachweisen im obigen Sinne belegten Gesuche sind bis längstens 15. September d. J. beim Curatorium dieser Lehranstalt in Mödling zu überreichen.

Vom k. k. Ackerbau-Ministerium.

Wien, am 16. August 1871.

(2050 1—3) **E d y k t**

L. 1741. C. k. sąd powiatowy w Lisku uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Markusa Hauptmanna, iż w skutek podania Majera Lande na podstawie deklaracyi przez Markusa Hauptmanna w Lisku dnia 1. maja 1854 wystawionej, wyekstabulowanie sumy 100 złr. m. k. i kosztów sądowych w kwocie 1 złr. 36 kr. m. k. ze stanu biernego realności pod Nr. k. 91 w Lisku dozwolone zostało, i że dotycząca uchwała tabularna dla niego równocześnie ustanowionemu kuratorowi Mojżeszowi Wolfowi Horowitzowi wręcza się.

Lisko, dnia 30. lipca 1871.

(2051 1—3) **E d y k t.**

L. 46853. C. k. sąd krajowy we Lwowie dodatkowo do edyktu z dnia 29. kwietnia 1871 l. 49479 i z dnia 17. czerwca 1871 l. 32098 niniejszem zawiadamia Schulima Beer, Feiwla Engelsberg, Aleksandrę Morawską, Lime Pineles, Anielę Małczyńską, Chanę Fink, spadkobierców Feiwel Hirsch dw. im. Selzer, Joannę Pasterską, Marcina Kratochwila, Stefana Żukowskiego i Anielę Załęskę, z pobytu niewiadomych wierzycieli p. Franciszka Romanowskiego, na dobrach Uhnów i Zastawie hipotekowanych, jako rozpisana jest w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż miasteczka Uhnowa w cenie wywołania 106860 zł. 95 kr. i wsi Zastawie w cenie 27311 zł. w. a. dla zaspokojenia p. Michałowi Tustanowskiemu przyznanych sum 2000 złr., 1000 i 4918 złr. m. k. z przyn. na dzień 4. września i 16. października 1871, zaś termin do komisyi dla ustanowienia lżejszych warunków na dzień 17. października 1871, każdą razą o godzinie 10tej przed południem wyznaczony, a reszta warunków licytacyjnych, ekstrakt tabularny i akt oszacowania w registraturze sądowej przejrzeć wolno; dla których to wierzycieli kurator w osobie p. adwokata Dra. Kabata z substytucyą p. adwokata Dra. Tarnawieckiego ustanowiony został.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 19. sierpnia 1871.

(2052 1—3) **E d y k t.**

L. 7905. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomych Karolinę Łubkowskę, Ludwikę Gawrońskę i Józefa Chroszczewskiego, a w razie ich śmierci z życia, imienia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców tychże, że na prośbę Leopolda Łysakowskiego na podstawie prawomocnego wyroku z dnia 4go marca 1835 l. 2380 c. k. sądu Tarnowskiego szlacheckiego i uchwałą tutejszo-sądową z dnia 14. października 1863 l. 7679 dozwolonem zostało egzekucyjne oszacowanie ⅓ części dóbr Dobry w sprawie c. k. prokuratoryi skarbu przeciw Karolinie Łubkowskiej, Ludwice Gawrońskiej i Józefowi Chroszczewskiemu i Cecylii Małeckiej na zaspokojenie podatku spadkowego w sumie 280 złr. 31 kr. m. k. uchwałą z 14. października 1863 l. 7679 dozwolone, także na zaspokojenie sumy 200 dukatów hol. z przyn. rozszerzono, dotyczącą uchwałę egzekucyjną zaś kuratorowi p. adwokatowi Drowi Skórskiemu doręczono.

Przemyśl, dnia 2. sierpnia 1871.

(2054 1—3) **E d y k t.**

L. 10708. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wzywa niniejszem posiadacza kwitu c. k. urzędu podatkowego w Stanisławowie z dnia 4go stycznia 1867 na kwotę 1060 zł. w obligacyach pożyczki narodowej, które jako kaucya za wydzierzawienie byłej stacyi mytniczej w Lanczynie na lata 1867 i 1868, a następnie za wydzierzawienie stacyi mytniczej w Iwanowcach na rok 1869 przez Leę Kleinfeld w spółce z Izaakiem Inslerem złożone zostały, a który to kwit posiadaczce Lei Kleinfeld się zatracił, ażeby takowy do roku, sześciu tygodni i trzech dni tem pewniej temu sądowi obwodowemu przedłożył, w przeciwnym bowiem razie kwit ten za amortyzowany uznany zostanie.

Stanisławów, dnia 14. sierpnia 1871.

(2055 1—3) **E d y k t.**

L. 45300. Odnośnie do tusądowego edyktu z d. 1. kwietnia 1871 l. 15265, którym wierzycieli zmarłego Szuchma Samuelego do zgłoszenia swych pretensyi po koniec kwietnia 1872 wezwani zostali, podaje do publicznej wiadomości, że w skutek wysokiej uchwały c. k. sądu wyższego krajowego z dnia 2go sierpnia 1871 liczby 19169 termin do zgłoszenia powyż nadmienionych pretensyi z ostatnim października 1871 kończyć się ma, a to pod rygorem w poprzednim edykcie wyrażonym.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 19. sierpnia 1871.

(2056 1—3) **E d i c t.**

Nr. 3327. Vom k. k. Bezirksgerichte Tyśmienica wird dem dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Israel Ascher Lustgarten hiemit bekannt gegeben, daß gegen denselben Rachel Deutsch wegen Zahlung der Beträge pr. 50 fl., 100 fl. und 50 fl. ö. W. s. N. G. am 10. August 1871 Z. 3327 eine Klage hiergerichts angebracht hat, worüber der Termin auf den 12. September 1871 um 9 Uhr V. M. h. g. festgesezt wurde.

Nachdem der Wohnort des Belangten Israel Ascher Lustgarten nicht bekannt ist, so wird zur Vertretung desselben Hr. Moritz Schulmann in Tyśmienitz zum Curator bestellt und mit demselben dieser Rechtstreit nach den bestehenden Gesetzesvorschriften durchgeführt.

Es liegt demnach dem Belangtem Israel Ascher Lustgarten ob, an dem festgesezten Termine entweder persönlich h. g. zu erscheinen oder seine Behelfe dem bestellten Curator mitzutheilen, oder aber einen anderen Vertheidiger sich zu wählen, und hievon das Gericht in Kenntniß zu setzen, als sonst die nachtheiligen Folgen er sich selbst zuzuschreiben haben wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Tyśmienitz, am 13. August 1871.

(2057 1—3) **O g ł o s z e n i e.**

L. 4877. Podaje się do powszechnej wiadomości, że gmina miasteczka Jaryczowa nowego w powiecie lwowskim położonego, otrzymała pozwolenie do odbywania targów tygodniowych co środę.

Z c. k. starostwa.

Lwów, dnia 24. sierpnia 1871.

(2058 1—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 4877. Na podstawie reskryptu wys. Namiestnictwa z dnia 9go sierpnia 1871 l. 34824 i rozprawy konkurencyjnej w Nadwornej dnia 24go sierpnia 1871 przeprowadzonej, ogłasza niniejszem c. k. starostwo nadworniańskie na dzień 7. września 1871 termin do licytacyi przez pisemne oferty na podjęcie i wyprowadzenie budowl wodnych dla zabezpieczenia prawego brzegu Bystrzycy w Nazawizowie od przelania się w koryto Strymby i Worony.

Cena fiskalna wspomnianych robót wynosi 2888 zł. 76 kr. w. a., plan budów i bliższe warunki licytacyjne można przeglądnąć w godzinach kancelaryjnych w technicznem biórze c. k. starostwa w Nadwornej.

Oferty pisemne mają być z klauzulą podania się warunkom licytacyjnym, zaopatrzone w 5proc. wadyum i najdalej do 12. godziny w południe dnia 7. września 1871 w starostwie Nadworniańskiem złożone.

Oferty, któreby później wpłynęły, nie będą przyjęte.

Nadworna, dnia 25. sierpnia 1871.

(2042 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 2447. Celem obsadzenia przy c, k. zakładzie karnym w Wiśniczu posady oficyała w XII klasie dyet z płacą roczną 500 złr. w. a. mieszkaniem lub do 'atkiem rocznym na mieszkanie w kwocie 80 złr. w. a. i deputatem rocznym 3 sążni twardego, jednego sążnia miękkiego 36 calowego drzewa i 12 ℔ maczanych świec łojowych.

Ubiegający się o tę posadę winni zupełną wiadomość niemieckiego i polskiego języka, biegłość i zdolność w rzeczach rachunkowych i kasowych wykazać i mają podania swe należytemi wykazami zaopatrzone w przepisanej drodze służbowej w przeciągu 4 tygodni od dnia 3 umieszczenia ogłoszenia niniejszego w urzędowej gazecie lwowskiej do niżej nadmienionej c. k. Nadprokuratoryi wnieść.

Z c. k. Nadprokuratoryi państwa.

Kraków, dnia 26. sierpnia 1871.

(2046 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 36027. W celu zabezpieczenia dostawy szutru dla gościńca Biała-Przemyśl-Lwów w okręgu budowniczym Jarosławskim na lata 1872, 1873 i 1874 odbędzie się w tamtejszem starostwie w dniu 12. września b. r. o godzinie 12tej w południe licytacya za pomocą ofert.

Dostawa roczna wynosi 760 pryzm szutru w cenie fiskalnej 5471 zł. 20 kr. wal. austr.

Bliższe warunki powziąć można w wymienionem starostwie w godzinach urzędowych, dokąd także oferty zaopatrzone w 5proc. wadyum w wyznaczonym termine wnieść należy.

Oferty nie ułożone według przepisów lub wniesione po terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 23. sierpnia 1871.

(2049 2—3) **E d y k t.**

L. 10307. Tarnopolski c. k. sąd obwodowy jako handlowy ustanawia dla Jakóba i Jony Süssermanów z miejsca pobytn niewiadomych celem doręczenia tymże nakazu zapłaty sumy wekslowej 1100 zr. w. a. na rzecz Franciszka Piepesa pod dn. 23 sierpnia 1871 l. 10307 wydanego, kuratorem ad actum p. adwokata Dra. Marksteina z substytucyą p. adwokata Dra. Mantla i doręcza zarazem rzeczone nakazy zapłaty ustanowionemu kuratorowi. — O czem się nieobecnych pozwanych niniejszym edyktem zawiadamia.

Tarnopol, dnia 23. sierpnia 1871.

Doniesienia prywatne.

Z. 15071.

Kundmachung.

Das Zusammentreffen der von der hohen k. k. mähr. Statthalterei mit der Kundmachung vom 12. August 1871 Z. 1805-Pr., auf den 4., 5. und 6. September 1871 ausgeschriebenen Landtagswahlen mit dem am 4. September 1871 beginnenden fünften Jahrmarkte in der inneren Stadt Brünn hat den Gemeinde-Ausschuß der Landeshauptstadt Brünn bewogen, um den wahlberechtigten Marktbesuchern die Ausübung ihres Wahlrechtes zu ermöglichen, ausnahmsweise, und nur für den am 4. September 1871 beginnenden Brünner Jahrmarkt drei Auspacktage, und zwar am 31. August, 1. und 2. September 1871 zu bewilligen.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gemeinderath

Brünn, am 23. September 1871.

(2038 3—3)

Der Bürgermeister:

d' Elvert.

Z drukarni E. Winiarza.